

PATHFINDER

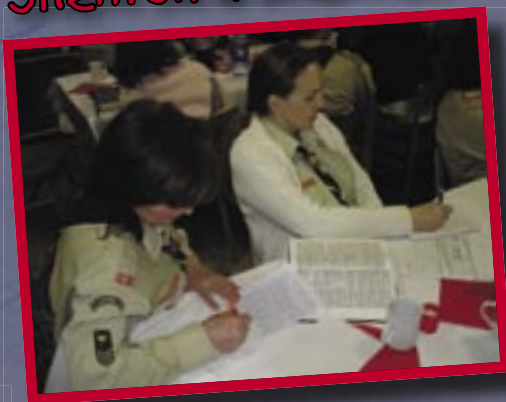
číslo 4 roku 2008

Vločička

Tuláci - oddíl 080

Snem SR & Sněm CS

Noční výprava Želv

DO ČERTA?!

„Do čerta s okuliarami! Zase sa mi zahmlili a nič poriadne nevidím!“ Možno sa to stáva aj vám: hromžíte a máte sto chutí niečo od zlosti urobiť, len aby sa vám uľavilo. Veď dať si dole okuliare, vyčistiť ich, vysušiť... to vyžaduje čas a prácu. A všetko sa komplikuje, keď nemáte po ruke nič, do čoho by ste si ich utreli... Čo je príčinou, že nevidím? Čert? Okuliare? Para? Zákonitosť?

Existujú však aj duchovné zákonitosti, keď sa zarosí naše „videnie“. Videnie srdcom. Videnie predchádza čin. Videnie je schopnosť vidieť to, čo je očiam skryté. Nie každý to vidí. Videnie ako rastúca istota, že poznám Božiu vôľu. Zväčšujúca sa citlivosť a poznanie Jeho hlasu.

Pracuješ s deťmi ako vodca, radca, učiteľ alebo kazateľ, možno niekoľko rokov, alebo si začal len nedávno... Ako sa ti darí v práci? Nemáš čas? Viac-menej sa ti nedarí? Kto je na vine? Čert? Vidíš jasne, alebo máš zahmlené videnie? Vidíš, a vieš, o čo ide v práci s deťmi?

Najväčšou tragédiou pre našu prácu s deťmi je strata videnia. Naše „duchovné okuliare“ sú poriadne zarosené a potrebujú „čistenie“. Je pravdou, že môžeme pracovať až tak usilovne, že nás zalieva pot a okuliare sa rosia. Množstvo aktivít, hier, programov. My však nie sme Bohom povolaní deti zabávať, zaujať ich nejakou činnosťou, nácvikom programu, keď nám ich rodičia na hodinku odložili. S deťmi môžeme robiť perfektné veci, ony sa ľahko učia, keď sa im dostatočne venujeme. Neraz sú deti v programoch vernou kópiou našich osobných zámerov a ambícií. Vyniknúť, upútať pozornosť na seba... Pavol povedal: „...**nebol som neposlušný nebeskému videniu.**“ (Sk 26,19). Hovorí o nebeskom videní, ktoré menilo jeho celý život. Videl Pána a počul povolanie k službe. Vedel, čo Boh od neho chce.

Zahmlené videnie. Nie čert je príčinou zahmlenia, nie okolnosti, doba, ľudia... Pripusť, som v inom ovzduší. Viac vonku, mimo Boha. Zmýšľam bezbožne a konám bez Boha. A keď prídem k nemu, niet divu, že môj zrak sa zarosí. Potrebujem stále vidieť Boha, jeho zvrchovanosť prežívať, nielen o nej rozprávať. Vidieť jeho dôležité povolanie k službe deťom. Vidieť deti a ich veľké potreby.

Ako ľahko sme sa dostali v práci s deťmi na úroveň zabávačov a hlavne, keď nás to tak veľmi baví. Boh nás povolal, aby sme deťom zvestovali evanjelium, a to ich rečou.

Keď hľadáme na deti, nie sú úžasné? Koľko nevinnosti. Veď ony sa už nachádzajú v Božom kráľovstve. Považovať ich za mŕtve, mimo Božieho kráľovstva, hriechne a stratené, je pre mnohých ťažké a čudné. Niektorí aj bojujú proti takémuto učeniu. Deti sa však potrebujú zmeniť, prežiť nové narodenie, bez Krista sú stratené. Boh nás povolal nie na to, aby sme sa s nimi zabávali, ale viedli ich k živému spasiteľnému vzťahu s Kristom. Získavali ich pre Ježiša.

Vidíš to? Nie do čerta s mojím videním. Buď poslušný nebeskému videniu. Pozeraj sa na zvrchovaného Boha, ktorý ťa povolal k práci s deťmi. Pozri sa na deti, potrebujú Krista. Nie do čerta s okuliarami. So mnou! Modlím sa: „**Bože, chcem vidieť Teba. Chcem vidieť deti Tvojimi očami.**“ Nechceš sa aj Ty pripojiť k tejto modlitbe? Super. Teraz si naozaj „in“, máš tie najlepšie okuliare!

DANIEL KOMORA

LIBERECKÁ VLOČIČKA

Víte, kdo to „je“ Jonáš? Ne, nepoužil jsem špatný slovesný čas ☺. Každý, kdo byl letos v Liberci, rozumí, protože si nejen zasoutěžil ve svých znalostech Knihy knih, zažil „zimní“ výpravu do Jizerských hor nebo zvítězil v některé z řady deskových her, ale současně se také dozvěděl něco o Jonášovi.

Jonáš byl mottem Vločičky 2008. Kniha tohoto jména je také letos na seznamu soutěže „Stezka písmáka“. Kromě ní ještě „Matouš a Marek“ pro nejmenší nebo „Evangelia a 2. Královská“ pro střední kategorii. Nejstarší k tomu pak ještě budou číst listy apoštola Petra.

Ale zpátky k Jonášovi a Vločičce. Jeho příběh asi každý z vás zná už z dětské školky nebo si ho může přečíst ve stejnojmenné biblické knize. Kromě toho jsme přemýšleli o Ježíši coby druhém Jonášovi. Co v jejich životech bylo stejné a co rozdílné. A rozpoznali jsme celou řadu zajímavých podobností. Petrova epistola nám pak pomohla objevit v nás třetí Jonáše, tedy lidi, kteří jsou povoláni Bohem k tomu, aby těm, co netuší, pomohli prohlédnout. Jeden Jonáš utíkal do Taršíše, druhý se modlil „staň se vůle tvá“ a ten třetí? Modlili jsme se spolu za odvahu slyšet Boha ve svém životě a ochotu nechat se poslat. Kdo tam byl, ví. Jestli jsi tam chyběl, přišel jsi o kus vzájemného přátelství, o radost ze soutěží. To však neznamená, že s tebou Bůh nepočítá (Jonáši).

JONÁŠ – DAWY

SNEM SR • SNEM SR • SNEM SR • SNEM SR

V jeden večer, presnejšie v piatok 18. 1., sa všetky zvieratká z oblasti Martinských holí veľmi čudovali. Do ich chatky na okraji lesa totiž zavítali návštevníci. Prichádzali autami, pešo aj autobusmi. Na chrbtoch niesli batôžky a na sebe mali akési zelené košele so šatkami. Vtom priletela do spoločenstva zvieratiek múdra Sova, ktorá zvieratkám veľmi pekne objasnila, čo sa v lese deje: „Milé zvieratká, tento víkend tu budú pathfinderi a budú tu mať svoje snemové zhromaždenie, ktoré, ako viete, býva to raz za 2 roky.“ Zvieratká sa veľmi zaradovali. Vedeli totiž, že je to významná návšteva ľudí, ktorých sa nemusia báť. Aby mohli o tom, čo tam robili, porozprávať aj iným, rozhodli sa to veľké stretnutie pathfinderov pozorovať...

Hneď na začiatku si pathfinderi z rôznych miest Slovenska spríjennili večer spoločným meche-che – hostinou, do ktorej každý niečím prispel, preto sa stoly pod dobrotami len tak prehýbali. Bol to čas na spoločné zvitanie a spievanie chvál na oslavu Pána tvorstva. Podobné piesne zaznievali počas celého stretnutia. Potom sa pripravovali na ďalší deň, v ktorom zažili veľa zaujímavých vecí. Najprv mali Dumky, kde po skupinkách uvažovali nad tým, čo všetko zažili minulý rok a za čo môžu Bohu ďakovať. Hneď nato mali možnosť „pozrieť sa do vnútra“, porozmýšľať nad tým, aké by to bolo, keby sa do ich vnútra pozrel niekto iný a aké je to pre Pána Ježiša. Posilnení obedom sa už pustili do veľkého rozhodovania a diskusie. Veľa sa nasmiali, ale veľa sa aj natrápili, aby urobili plány. Až napokon zostavili výbory, ktoré vďaka Pánovej múdrosti budú pracovať s pathfindermi, deťmi a mládežou.

Chata však neutíchla ani počas noci. Po každej hodine sa vymieňali skupinky na nočných modlitbách, vďaka ktorým vytvorili dlhú modlitebnú reťaz. V nedeľu, keď prijali stanovy, sa rozlúčili a chatku opustili.

O nových nápadoch, na ktoré pathfinderi prišli a o pekných chvíľach, ktoré tam zažili, si aj zvieratká pošuškáajú. A veria, že sa im bude dariť a nič zlé nebude ich plány mariť.

JANKA

O víkend u proběhl v České Třebové 7. sněm o. s. Klub Pathfinder. Zúčastnilo se ho 65 delegátů z České republiky a 10 oficiálních hostů. V první části oslovil účastníky sněmu předseda Českého sdružení CASD Pavel Zvolánek. Následovalo zhodnocení uplynulého dvouletého období, volba nového vedení Klubu Pathfinder a vytyčení dalšího nasměrování. Tomuto předcházely měsíce diskuzí na různých úrovních a také prostřednictvím internetu. Výsledkem je společná vůle přijmout za své nové formy a metody práce s oddílem. Součástí sněmu byl také podpis memoranda mezi Klubem Pathfinder a Adrou o vzájemné podpoře a spolupráci. Celý víkend proběhl ve velmi konstruktivní a bratrské atmosféře, za což patří poděkování jednotlivým účastníkům a našemu Bohu. Podrobnější informace, jakož i zápis a fotografie, najdete na webu Klubu Pathfinder.

DAWY

MODLITEBNÍ STROM

Teď, když čteš tyto řádky, je pravděpodobně venku jaro a svítí sluníčko. Ale já, když píšu tento článek, koukám ven a tam je tuhá zima, jaro daleko. Je to hrozné. Tento rok se mi zima vůbec nelíbí. U nás ve městě po sněhu ani památky, sluníčko už dlouho nezasvítilo a pořád se musím navlíkat, aby mi nebyla zima. A to mě štve. Nejraději bych zimu přespala jako medvěd.

Moje nálada je většinou taková, jaké je venku počasí. Když je venku pěkně, tak je mi dobře. Když je dlouho taková ponurá zima, tak jsem dlouho skleslá a pak už ani nevím, jak z toho ven. Nic se mi nechce dělat, a tak se opravdu chovám jako ten medvěd. Představ si, jak by se zachoval medvěd, kdybys po něm něco chtěl(a) v zimě, když spí. Asi by nebyl nadšený. Možná by řekl: „Počkej do jara, pak si o tom promluvíme.“

Co ovlivňuje tvoji náladu? Počasí – jako mne? Nebo spolužáci, škola, rodiče? Náladu velmi ovlivňuje postoj k životu i to, jak se budu chovat k mým bližním. A postoj medvěda v zimě není moc šťastný.

Chci, aby můj postoj k životu ovlivňoval můj vztah k Bohu. Jenže to není tak jednoduché. Je potřeba být s Bohem v neustálém spojení, jinak nás přemůže počasí, spolužáci, škola nebo rodiče. A řekněme si to na rovinu, obstát je docela těžké.

JADV

Pane Bože,
prosím, ať obstojím.
Prosím, ať mou náladu
určuješ ty, a ne někdo
nebo něco jiného.
Děkuji, že když budu s tebou
ve spojení, budu mít
dobrou náladu.
Amen.

MALÁ NOČNÍ VÝPRAVA

Ještě než naše akce vůbec začala, přehlédla divoženka Andrejka na autobusové zastávce kus železa, zakopla, spadla, omlátila nerozbitnou termosku, polila se čajem a prodřela si několikery kalhoty skoro až na kůži.

Ve sboru jsme odložili nepotřebné a velké věci a za šera vyrazili. Dan měl přichystanou hru „Šatlavy“, která byla velmi oblíbená na táboře. Ale než našel terén, kde nehrozilo vypíchnutí očí, byla už tma tmoucí.

Útočníci na obou stranách se báli jít do přímé akce a neustále se pohybovali na neutrálním území a prozrazovali se světlem baterek. Holek bylo o jednu méně, tak zmobilizovaly mě. Útočit jsem odmítla, tak mi svěřily hlídání šátku. Žádný nepřítel si nedovolil přiblížit se ke mně na dohled. Možná to bylo tím, že vidět vůbec nebylo.

Dlouhou chvíli jsem psaním SMS. **ŽELVY ŽĎÁR** mírovou si krátila. Když mi zkolaboval mobil (asi zimou), vyhlásila jsem konec hry, čímž jsem naštvála své spolubojovnice. Po změně zpátečnické taktiky se jim podařilo téměř nepozorovaně proniknout na území nepřítele a šátek pryč už měly na dosah ruky. Ale bez ručky prodlužovačky by to asi nešlo.

Dál jsme pak svorně, už v menších konfliktech, putovali za svítu baterek, srpečku měsíce a všech hvězd, které nám Bůh stvořil. U Polničky se odpojili kluci Bodnárovi, kteří šli do svých postýlek. Naše pevné jádro pokračovalo po cyklostezce kolem Piláku do sboru. Kluci oslepovali holky svými šajnovačkami a holky – bosorky, teď už v přesile, jim to vracely i s úroky.

Ve sboru nám zatím hodný strejda Šedý Vlk uvařil tolik horkého čaje, že bychom se v něm klidně mohli všichni vykoupat. Ale raději jsme zůstali špinaví. Kromě toho stihl ještě Šedý Vlk zabít komára a udělat celý plech prejtu. Zapálili jsme svíčku, najedli se zabíjačky i vlastních zásob, povídali si, zpívali a zívali. A když to zívání začalo převažovat, ani jsme se nezdržovali čištěním zubů a zalezli jsme do spacáků. Šedý Vlk nám na dobrou noc přečetl „horor“ o horách, třesuté zimě, smrti a záchraně. Holky – bosorky to tak rozrušilo, že klevetily tak dlouho, až jsem z toho začala být rozrušená já. Tak jsem si ovázala hlavu i s ušima zvukotěsně šátkem a popřála si dobrou noc.

ŽELVA HANA

BIBLICKÁ HÁDANKA

Dnes bych chtěla psát o jednom velice moudrém muži. Někteří jej dokonce považují za pravzor moudrosti. Uchovalo se mnoho jeho výroků. Byly zapsány do sbírek a ty jsou zařazeny do Bible.

Chtěla bych se s vámi podělit o několik výroků, které mě zaujaly. Jsou to výroky z jedné sbírky, která byla připsána tomuto moudrému muži, přestože vědci datují vznik této knihy do doby mnohem mladší. Zajímavostí ještě je, že židé zařadili tuto knihu do své bohoslužby a čtou ji vždy na přelomu starého a nového roku.

A teď už k těm veršům:

- *Všechny řeky směřují do moře, a moře se nepřeplní.*
- *Kde je mnoho moudrosti, je i mnoho bolesti.*
- *Moudrost nese víc užitku než pomatenost.*
- *Moudrý má v hlavě oči, kdežto hlupák chodí ve tmě, ale stejný úděl potká oba dva. Moudrý umírá stejně jako hlupák.*
- *Všechno vzniklo z prachu a vše se v prach navrací.*
- *Hlupáci ani neví, že dělají něco zlého.*
- *Když se Bohu zavážeš slibem, splň jej bez meškání, protože v hlupácích nemá Bůh zalíbení.*
- *Neříkej před Bohem: To byl omyl.*
- *Bůh člověku, který je mu milý, dává moudrost a poznání i radost. Hříšníka ale nechá lopotit se.*
- *Pro člověka není v životě nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro.*
- *Pamatuj na svého Stvořitele, než se prach vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.*
- *Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.*

Už víte, o kterého moudrého muže se jedná? A jistě jste už poznali i knihu, ze které jsem myšlenky čerpala, že? A podaří se vám jednotlivé výroky také najít? Přiznám se, někdy jsem vynechala nějaké slovo, aby nám to tady dávalo smysl, ale jste jistě šikovné hlavičky a přijdete na to!

JADv

PŘEDSTAVUJEME SE

Oddíl 080 – TULÁCI

Ahoj, kamarádi a kamarádky,
všechno to začalo, když nás v létě 2002 vzal Šed na první výlet.
V současnosti jsme skupina 15 tuláků a 3 vagabundů (španělsky
tuláků) – naši vedoucí z Holešova a Bystřice pod Hostýnem.

Typické pro náš oddíl, jak už název napovídá, jsou výlety, výpravy
a pobyty v přírodě. Nejčastějším cílem našich výletů jsou Hostýnské
vrchy. Pořádného prozkoumání se jim dostává při našem prázdninovém
táboření.

Rádi objevujeme i další krásy naší vlasti. Prožili jsme zajímavé chvíle v oblasti
Pálavských vrchů. Za více než 5 let jsme zažili spoustu legrace, slziček, trapasů, puchýřů,
smíchu, nepohody – a to vše nás stmelilo do prima party.

Díky našim vedoucím – Šedovi, Kytíčkářovi a Střechovi – jsme se naučili nejen mnoho
z tábornických dovedností, ale i poznávat přírodu a nacházet v ní stopy našeho Stvořitele.
Všichni rosteme, měníme se a díky Tulákům si do života neseme spoustu zajímavých
vzpomínek na vše, co jsme prožili.

I pro tento rok máme mnoho nápadů
a už se těšíme, co vše spolu prožijeme.

J.K.

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5 – Zbraslav

e-mail: advent@pathfinder.cz